

Sygn. akt II Ka 156/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2022r.

Sąd Okręgowy w Krośnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Arkadiusz Trojanowski /spraw./

Sędziowie: Sędzia SO Jarosław Krysa

Sędzia SO Mariusz Hanus

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Kalisz

przy udziale Prokuratora Rejonowego w Lesku – M. C. (1)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 czerwca 2022 roku

sprawy **M. C. (2), c. J. i M. zd. W., ur. (...)** w L.

oskarżonej o przestępstwo z art. 160 § 3 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Lesku z dnia 3 marca 2022 roku,
sygn. akt II K 67/21

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- **eliminuje z opisu przypisanego oskarżonej M. C. (2) czynu stwierdzenie „czego konsekwencją była śmierć M. D. podczas kąpieli w wyniku zatrucia tlenkiem węgla”,**
- **obniża wysokość orzeczonej od oskarżonej nawiązki dla nieletniego pokrzywdzonego M. T. (1) do kwoty 12 000zł /dwanaście tysięcy złotych/,**
- **uchyla orzeczoną od oskarżonej nawiązkę dla M. T. (2),**

II. w pozostałej części utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy,

III. zasądza od oskarżonej M. C. (2) na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu za postępowanie odwoławcze w kwocie 50zł /pięćdziesiąt złotych/, w tym opłatę za drugą instancję w kwocie 30zł /trzydzieści złotych/,

I. zasądza od oskarżonej na rzecz oskarżyciela posiłkowego M. T. (1) reprezentowanego przez M. T. (2) kwotę 840zł /osiemset czterdzieści złotych/ tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE	
---------------------	--

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 156/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. **Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Rejonowego w Lesku z dnia 3 marca 2022 r. sygn. akt II K 67/21

1.2. **Podmiot wnoszący apelację**

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. **Granice zaskarżenia**

1.1.1. **Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

1.5. Ustalenie faktów

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Zarzut obrazy przepisów postępowania mający wpływ na treść wyroku, a mianowicie naruszenie art. 4, 7, 410 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej i sprzecznej z zasadami logicznego rozumowania oceny dowodów poprzez ustalenie, iż w łazience występowały ciągi wsteczne oraz iż nasada komina zaburzała jego funkcjonowanie w sytuacji niskich temperatur oraz , iż podpięcie pieca nie spełniało norm – a to poprzez przydanie wiary opinii K. M. (1) – która to opinia w tych elementach bazowała na opinii pomocniczej G. S. , która nie spełnia walorów opinii sądowej – również wobec	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>braku podstawowego waloru osoby ją sporządzającej tj. obiektywizmu przy jednoczesnym uznaniu opinii biegłego J. G. (1) za niewiarygodną w aspekcie przyczyn zdarzenia mimo, iż czynności na miejscu zdarzenia podejmował ów biegły (wraz z przydanym mu do asysty G. S..</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut obrońcy oskarżonego jest niezasadny.</p> <p>Sąd wydając wyrok jest obowiązany, na podstawie art. 7 k.p.k., kształtować swoje przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodność innych pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k. wówczas, gdy spełnione są kumulatywnie następujące przesłanki: jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.); stanowi wynik rozważenia wszystkich okoliczności, przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.); jest wyczerpująco i logicznie, z jednoczesnym uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.) /wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 27</p>		

września 2012 r., sygn. akt II AKa 211/12/.

Wbrew zarzutowi, przeprowadzona w sprawie ocena materiału dowodowego, dokonana przez Sąd Orzekający nie wykracza poza, określone przepisem art. 7 k.p.k., granice swobodnej sędziowskiej oceny, a także nie zawiera błędów logicznych lub faktycznych oraz nie jest sprzeczna z zasadami doświadczenia życiowego, a tym samym musi korzystać z ochrony zagwarantowanej jego treścią.

Określona w art. 7 k.p.k. zasada nie jest ograniczona żadnymi dyrektywami, które nakazywałyby wartościowanie dowodów; przeciwnie daje prawo poddania ocenie każdego z nich i uznania go za wiarygodny, pod warunkiem, że ocena ta odbędzie się zgodnie z regułami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, a zajęte przez sąd stanowisko zostanie uzasadnione (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2000 r., sygn. akt WA 10/00).

Właśnie takie dowody, uzupełnione zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania, uznane za wiarygodne, legły u podstaw ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie, co jest oczywiste i w żaden sposób nie narusza zasady obiektywizmu z art. 4 k.p.k.

Zgodnie z zasadami logiki i doświadczeniem życiowym Sąd Rejonowy, co bardzo dokładnie wyjaśnił w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, wskazał którym dowodom dał wiarę, a którym odmówił wiarygodności.

Słusznie i zgodnie w powyższych zasadami, Sąd Rejonowy uznał

opinie biegłego G. S. za wiarygodną, przy czym, jak prawidłowo zauważył, była ona opinią pomocniczą dla biegłego ds. gazownictwa. Zasadnicze jej tezy zostały potwierdzone w opinii kompleksowej biegłego K. M. (2). Tę za kolei opinie zasadnie uznano za sporządzoną w sposób jasny, spójny i logiczny, a przedstawione w niej wywody i wnioski świadczące o rzetelności i fachowości biegłego.

Jednocześnie, Sąd w uzasadnieniu wyjaśnił dlaczego nie uznał za w pełni wiarygodną opinię biegłego J. G. (1). Ustalił, że zawiera luki i jest wewnętrznie niespójna, a biegły porusza w niej wiele teoretycznych kwestii, które można było pominąć, a także posługuje się obliczeniami, które służą do celów projektowych, a nie do oceny stanu już istniejących przewodów kominowych i funkcjonowania ciągów. Ponadto, słusznie Sąd pierwszej instancji stwierdził, że „biegły ten niepotrzebnie podjął się oceny przepisów prawa, jak chociażby ustawy o ochronie praw lokatorów i mieszkaniowym zasobie gminy czy rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie pod kątem obowiązków spoczywających na właścicielu i najemcy lokalu, bowiem wykraczało to poza zakres opinii i kompetencji biegłego”.

3.2.

Zarzut naruszenie art. 14 par. 1 k.p.k. w kontekście użycia w zmodyfikowanym opisie czynu zabronionego frazy „czego konsekwencją była śmierć M. D. podczas kąpieli w wyniku zatrucia tlenkiem węgla” – przy jednoczesnym ustaleniu znamion czynu z art. 160 par. 3 k.k.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

<p>Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Zarzut obrońcy skutkował zmianą w tym zakresie zaskarżonego wyroku.</p> <p>„Przestępstwa stypizowane w art. 160 § 1–3 mają charakter skutkowy (materialny) i należą do kategorii przestępstw z konkretnego narażenia na niebezpieczeństwo. Skutkiem jest w ich przypadku sprowadzenie przez sprawcę określonego stanu rzeczy, który charakteryzuje się tym, że towarzyszy mu pewien obiektywnie istniejący potencjał niebezpieczeństwa utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Tak ujęty skutek, oznaczający narażenie dobra prawnego na niebezpieczeństwo, może (choć oczywiście nie musi) przerodzić się w jego naruszenie. Stan narażenia jest bowiem chronologicznie wcześniejszy i – jako taki – występuje na przedpolu naruszenia dobra prawnego” J. G. [w:] D. G., K. L., G. Ł., A. M., T. R., J. G., Kodeks karny. Część szczególna. Komentarz, W. 2021, art. 160.</p> <p>„Dla przyjęcia, iż sprawca dokonał przestępstwa określonego w art. 160 § 3 k.k. konieczne jest ustalenie wystąpienia skutku w postaci bezpośredniego niebezpieczeństwa utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, co oznacza, że skutek ten musi charakteryzować się wysokim stopniem prawdopodobieństwa spełnienia, a sprawca (nie mając zamiaru jego sprowadzenia na danego człowieka - przyp. SN) naraża go jednak w wyniku niezachowania wymaganej w danych okolicznościach</p>	

ostrożności, w sytuacji, w której narażenie człowieka przewidywał lub obiektywnie biorąc mógł przewidzieć - przy zachowaniu przeciętnej ostrożności. Pod pojęciem tym należy rozumieć ostrożność, której można wymagać od sprawcy na podstawie normalnej zdolności przewidywania skutków własnego działania."/wyrok SN z dnia 29 kwietnia 2021 r. sygn. akt IV KK 50/20/

W przypadku, gdy skutkiem narażenia pokrzywdzonego na niebezpieczeństwo utraty życia w rozumieniu art. 160 k.k. jest nieumyślne spowodowanie śmierci (art. 155 k.k.) można rozważać kumulatywną kwalifikację prawną i w tym przypadku umieszczenie w opisie czynu skutku narażenia w postaci śmierci pokrzywdzonego.

Nie wdając się tutaj w rozbieżne w doktrynie i orzecznictwie Sąd Najwyższego i sądów powszechnych przyjęcie możliwości takiej kumulatywnej kwalifikacji, Sąd pierwszej instancji

jednoznacznie określił, że „dokonał oceny zachowania oskarżonej pod kątem realizacji znamion przestępstwa z art. 160 §3 kk, nie brał natomiast pod uwagę przyjęcia kwalifikacji z art. 155 kk, bowiem postępowanie w sprawie nieumyślnego spowodowania śmierci M. D. zostało umorzone prawomocnym postanowieniem Prokuratora”.

W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy, skoro ustalił, że oskarżona wyczerpała jedynie znamiona przestępstwa z art. 160 § 3 k.k. nie miał prawa zawrzeć w opisie czynu stwierdzenia, że konsekwencją narażenia była śmierć M. D. podczas kąpieli w wyniku zatrucia

<p>tlenkiem węgla”. Kwalifikacja przypisanego jej czynu opiera się na skutku w postaci narażenia na niebezpieczeństwo, a nie skutku w postaci śmierci. W niniejszym postępowaniu, oskarżona poprzez swoje zaniechanie, nieświadomie naraziła na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu lokatorów wynajmowanego mieszkania, a co za tym idzie wypełniła znamiona przestępstwa z art. 160 § 3 k.k. Postępowanie w sprawie nieumyślnego spowodowania śmierci zostało prawomocnie umorzone, a zatem przypisywanie skutku w postaci śmierci jest niezasadne.</p>		
<p>3.3.</p>	<p>Zarzut ustalenia, iż doszło do realizacji znamienia czynu z art. 160 par. 3 k.k. tj. sytuacji wystąpienia bezpośredniego niebezpieczeństwa utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu -w sytuacji w której nie wskazano do nawarstwienia jakich błędów i usterek urządzeń grzewczo -kominowych doszło – zaś -nie wystąpił stan bezpośredniości zagrożenia – w sytuacji w której do nieszczęśliwego i tragicznego wypadku doszło na skutek szeregu przyczyn innego rodzaju, niż objętych ewentualnym skorygowaniem w toku działań formalnych związanych z przeglądami kominarskimi i kontroli instalacji gazu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut obrońcy jest niezasadny.</p>		

W postępowaniu przed Sądem pierwszej Instancji zostały sporządzone rzetelne opinie, wykazujące zaniechania okresowych kontroli przewodów kominowych, kontroli instalacji gazu oraz okresowych czyszczeń przewodów kominowych.

Oskarżona od 2017 r., tj. od śmierci swojego męża nie wykonywała na bieżąco czyszczenia przewodów kominowych, co zostało wykazane poprzez brak posiadania aktualnej opinii kominiarskiej oraz brakiem protokołu przeprowadzonego przeglądu instalacji gazowej. Na oskarżonej jako właścicielce budynku mieszkalnego, spoczywał obowiązek wykonywania wszelkich napraw, kontroli i przeglądów.

Jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy: „zawarte w umowie najmu lokalu mieszkalnego z dnia 1 lutego 2019 r. zobowiązanie do prowadzenia bieżących remontów instalacji zewnętrznych oraz dokonywania przeglądów okresowych instalacji i urządzeń gazowych nie zwalniało właścicielki budynku od obowiązków nałożonych na nią prawem budowlanym, które nie przewiduje możliwości przeniesienia ich na najemcę”.

Wobec jej zaniechania w tym zakresie, doszło do nawarstwienia się błędów i usterek urządzeń grzewczo-kominowych, czym spowodowała nieumyślne bezpośrednio niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu M. D. oraz małoletniego M. T. (1).

Ze względu na charakterystykę zatrucia się tlenkiem węgla oraz obowiązkach spoczywających na właścicielu w zakresie

<p>kontroli niezbędnych przewodów, samo zaniedbanie w tym zakresie powoduje narażenie na bezpośrednie niebezpieczeństwo i nie jest konieczne dodatkowe działanie w tym kierunku.</p>	
<p>3.4.</p>	<p>Zarzut ustalenie iż doszło do realizacji znamienia czynu z art. 160 par. 3 k.k. tj. sytuacji wystąpienia bezpośredniego niebezpieczeństwa utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu -w sytuacji w której nie wskazano do nawarstwienia jakich błędów i usterek urządzeń grzewczo -kominowych doszło – zaś nie wystąpił stan bezpośrednio zagrożenia – w sytuacji w której do nieszczęśliwego i tragicznego wypadku doszło na skutek szeregu przyczyn innego rodzaju niż zaniechanie okresowych czyszczeń przewodów kominowych – do zaniechań działań faktycznych bowiem nie doszło.</p> <p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Zarzut obrońcy oskarżonej jest powtórzeniem zarzutu poprzedniego, do którego już wyżej się Sąd odniósł.</p>	
<p>3.5.</p>	<p>Zarzut naruszenia art. 46 par. 2 k.k. poprzez zasądzenie nawiązek w kwotach nadmiernych w stosunku do przesłanek przypisanego czynu – tj. art. 160 par. 3 k.k. – oraz odniesienie w uzasadnieniu ich wysokości do następstwa w postaci tragicznej Śmierci M. D. nie zaś do narażenia na niebezpieczeństwo Pokrzywdzonych.</p> <p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut obrońcy skutkował zmianą wyroku w zakresie zasądzonych nawiązek.</p> <p>Zasadnie obrońca podnosi, że orzekając nawiązki Sąd pierwszej instancji odniósł je do śmierci M. D., nie zaś do narażenia na niebezpieczeństwo pokrzywdzonych M. D. i M. T. (1).</p> <p>W sytuacji, gdy przyjęto, że oskarżona wyczerpała jedynie znamiona przestępstwa z art. 160 § 3 k.k., nie zaś z art. 155 k.k. orzekanie o uprawnionych i wysokości nawiązek musi uwzględniać ten fakt.</p> <p>Osobami pokrzywdzonymi przestępstwem są M. D. i M. T. (1), a rozważanie zakresu i wysokości nawiązek musi uwzględniać fakt, że mogą one dotyczyć jedynie znamienia narażenia, a nie skutku w postaci śmierci pokrzywdzonej M. D..</p> <p>Powyższe skutkowało uznaniem, że nawiązka może być zasądzona jedynie na rzecz M. T. (1) i to w obniżonej wysokości. Nie należy się ona M. T. (2).</p>		
<p>3.6.</p>	<p>Zarzut naruszenia art. 627 k.p.k. oraz art. 5 ustawy o opłatach w sprawach karnych poprzez niedostateczne uwzględnienie przesłanek do odstąpienia od obciążenia kosztami postępowania oskarżonej – co winno nader bardziej uwzględniać źródło owych kosztów oraz wiek i stan majątkowy oraz zdrowotny oskarżonej.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut obrońcy jest niezasadny.</p> <p>Sąd pierwszej instancji zasądził od oskarżonej jedynie część kosztów sądowych. Ich faktyczna wysokość jest znacznie wyższa i wynika z kosztów przeprowadzonych opinii, które łącznie opiewają na kwotę kilkudziesięciu tysięcy złotych.</p> <p>Przy zasądzeniu jedynie części kosztów, Sąd Rejonowy wziął pod uwagę fakt, iż znaczna część poniesionych w sprawie kosztów pochodzi z postępowania przygotowawczego, prowadzonego pod kątem nieumyślnego spowodowania śmierci, które zostało prawomocnie umorzone i obciążenie nimi w pełni oskarżonej stanowiłoby dla niej zbyt dużą dolegliwość finansową.</p> <p>Niezależnie od tego należy stwierdzić, że oskarżona otrzymuje świadczenie emerytalne w wysokości 3000 zł, a ponadto jest właścicielką budynku, który wynajmuje, uzyskując dodatkowe przychody.</p>		
Wniosek		
Wniosek o uniewinnienie.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwiężle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		

<p>Wniosek o uniewinnienie oskarżonej jest chybiony. Przeprowadzone w sprawie postępowanie potwierdziło zasadność przypisanego oskarżonej zarzutu, zatem ustalenie jej sprawstwa i winy było w pełni prawidłowe. Sąd Odwoławczy podziela prawidłowość ustaleń Sądu Orzekającego, zatem uniewinnienie oskarżonej nie jest możliwe.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę wyroku poprzez zasądzenie nawiązek w mniejszej wysokości oraz zwolnienie oskarżonej od kosztów sądowych w całości</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek obrońcy jest zasadny, przy czym należy uznać, że dotyczy jedynie pkt II zaskarżonego wyroku.</p> <p>Orzekając nawiązki Sąd pierwszej instancji odniósł je do śmierci M. D., nie zaś do narażenia na niebezpieczeństwo pokrzywdzonych M. D. i M. T. (1).</p> <p>W sytuacji, gdy przyjęto, że oskarżona wyczerpała jedynie znamiona przestępstwa z art. 160 § 3 k.k., nie zaś z art. 155 k.k. orzekanie o uprawnionych i wysokości nawiązek musiało uwzględniać ten fakt.</p> <p>Niezasadne jest natomiast całkowite zwolnienie oskarżonej od kosztów sądowych.</p> <p>W świetle przepisów art. 627 kpk od skazanego w sprawach z oskarżenia publicznego sąd zasądza</p>		

koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa. Sąd I Instancji zasądził od oskarżonej koszty sądowe jedynie w części słusznie uznając, iż obciążenie oskarżonej kosztami w całości stanowiłoby dla niej zbyt dużą dolegliwość finansową. Jednocześnie, zasądzoną kwotę w ocenie Sądu oskarżona będzie miała możliwość zapłacić, gdyż uzyskuje świadczenie emerytalne oraz dodatkowy dochód z wynajmowania lokalu mieszkalnego.

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>4.1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Wyrok Sądu Rejonowego w Lesku z dnia 3 marca 2022 r., sygn. akt II K 67/21 utrzymany został w mocy w zakresie przypisanego oskarżonej sprawstwa przestępstwa z art. 160 § 3 k.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Wyrok należało uznać za słuszny i trafny. Ocena dowodów została dokonana przez Sąd pierwszej instancji zgodnie z zasadami procesu karnego, wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego. Sąd uwzględnił całokształt okoliczności zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonej, a uzasadnienie logicznie</p>	

przekonuje co do zajętego stanowiska oraz do poszczególnych rozstrzygnięć.	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
<p>Sąd Odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> -wyeliminował z opisu przypisanego oskarżonej czynu stwierdzenie „czego konsekwencją była śmierć M. D. podczas kąpieli w wyniku zatrucia tlenkiem węgla”, -obniżył wysokość orzeczonej od oskarżonej nawiązki dla nieletniego M. T. (1) do kwoty 12 000 zł, -uchylił orzeczoną od oskarżonej nawiązkę dla M. T. (2). 	
Zwięźle o powodach zmiany	
<p>Jak wskazał Sąd pierwszej instancji, dokonał on oceny zachowania oskarżonej pod kątem realizacji znamion przestępstwa z art. 160 § 3 k.k. i nie brał pod uwagę kwalifikacji z art. 155 k.k., bowiem postępowanie w sprawie nieumyślnego spowodowania śmierci zostało prawomocnie umorzone. Zawarcie w opisie czynu powyższego stwierdzenia jest niezgodne z przypisanym zarzutem. Przestępstwo z art. 160 § 3 k.k. polega na nieumyślnym bezpośrednim niebezpieczeństwie utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Należy do przestępstw skutkowych, w których skutkiem jest narażenie na niebezpieczeństwo, a nie skutek w postaci śmierci. Oskarżona, poprzez zaniechanie w zakresie kontroli przewodów kominowych, nieumyślnie naraziła na niebezpieczeństwo lokatorów. Zatem przywołane stwierdzenie nie znajduje zastosowania w świetle przywołanego przepisu.</p> <p>Uchylenie nawiązki dla M. T. (2) oraz obniżenie nawiązki na rzecz nieletniego M. T. (1) było wynikiem zmiany wyroku w powyższym zakresie.</p> <p>Orzekając nawiązki Sąd pierwszej instancji odniósł je do śmierci M. D., nie zaś do narażenia na niebezpieczeństwo pokrzywdzonych M. D. i M. T. (1). W sytuacji, gdy przyjęto, że oskarżona wyczerpała jedynie znamiona przestępstwa z art. 160 § 3 k.k., nie zaś z art.</p>	

155 k.k. orzekanie o uprawnionych i wysokości nawiązek musi uwzględniać ten fakt.

Osobami pokrzywdzonymi przestępstwem są M. D. i M. T. (1), a rozważanie zakresu i wysokości nawiązek musi uwzględniać fakt, że mogą one dotyczyć jedynie znamienia narażenia, a nie skutku w postaci śmierci pokrzywdzonej M. D..

Powyższe skutkowało uznaniem, że nawiązka może być zasądzona jedynie na rzecz M. T. (1) i to w obniżonej wysokości. Nie należy się ona M. T. (2).

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
5.3.1.4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	

1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III IV	<p>Wobec nieuwzględnienia apelacji Sąd Odwoławczy, na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. oraz art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t. jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) obciążył oskarżoną kosztami procesu za postępowanie odwoławcze w kwocie 50 zł, w tym opłatą za drugą instancję w kwocie 30 zł.</p> <p>Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z § 11 ust. 2 pkt 4 i ust. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackiej (Dz. U. poz. 1800 z późn. zm.) Sąd Odwoławczy zasądził od oskarżonej na rzecz oskarżyciela posiłkowego M. T. (1) reprezentowanego przez M. T. (2) kwotę 840 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu odwoławczym.</p>

7. PODPIS

0.1.1.3. Granice zaskarżenia	
1. Kolejny numer załącznika	1

Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonej		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie co do całości wyroku		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana